

بررسی هیستوپاتولوژیک پالپ متعاقب پالپوتومی با سولفات فریک و فرموکرزول در دندانهای شیری کودکان

دکتر رزا حقگو* - دکتر محمدرضا جالانی ندوشن**

*- استادیار گروه آموزشی کودکان دانشکده دندانپزشکی دانشگاه شاهد.

**- دانشیار گروه آموزشی پاتولوژی دانشکده پزشکی دانشگاه شاهد.

چکیده

زمینه و هدف: فرموکرزول داروی معمول در پالپوتومی دندانهای شیری است. با توجه به عوارض سیستمیک و لوکال این دارو، یافتن ماده‌ای به عنوان جانشین آن ضروری به نظر می‌رسد. هدف از این مطالعه ارزیابی هیستوپاتولوژیک پالپ دندانهای شیری بعد از پالپوتومی با فرموکرزول و سولفات فریک می‌باشد.

روش بررسی: در این مطالعه تجربی ۱۶ دندان نیش شامل هشت جفت از هشت کودک که می‌باشد در فرآیند درمان ارتودنسی خارج می‌شد انتخاب گردید و به دو گروه تقسیم شد. در هر کودک یک دندان با فرموکرزول و دندان دیگر با سولفات فریک تحت درمان پالپوتومی قرار گرفت. چهار جفت دندان بعد از یک ماه و چهار جفت دیگر بعد از دو ماه خارج شد و پاسخ التهابی و وسعت درگیری پالپ بررسی گردید. همچنین تشکیل بربع عاج ارزیابی شد. یافته‌ها با آزمون Wilcoxon آنالیز گردید.

یافته‌ها: آزمون Wilcoxon نشان داد که التهاب و آبسه و تحلیل داخلی و تشکیل بربع عاجی هیچ تفاوت معنی‌داری بین دو گروه وجود نداشته است ($p > 0.05$). در گروه فرموکرزول نکروز به طور معنی‌داری بیشتر بود ($p < 0.05$).

نتیجه‌گیری: طبق نتایج این مطالعه می‌توان در پالپوتومی دندانهای شیری به جای فرموکرزول از سولفات فریک استفاده کرد.

کلید واژه‌ها: پالپوتومی - سولفات فریک - فرموکرزول - ارزیابی هیستوپاتولوژیک

پذیرش مقاله: ۱۳۸۵/۷/۴

اصلاح نهایی: ۱۳۸۵/۲/۳۰

وصول مقاله: ۱۳۸۴/۱۱/۱۸

نویسنده مسئول: گروه آموزشی کودکان دانشکده دندانپزشکی دانشگاه شاهد e-mail:haghgoodent@yahoo.com

مقدمه

استفاده از فرموکرزول به دلیل عوارض نامطلوب آن مورد بحث می‌باشد. متعاقب پالپوتومی با فرموکرزول به جای نسج واپیتال، التهاب مزمن و نکروز دیده می‌شود.^(۱) یکی دیگر از مشکلات این ماده، توزیع سیستمیک آن از محل پالپوتومی شده است.^(۲) همچنین نتایج مطالعه‌ای مشخص کرد که بین دندانهای شیری پالپوتومی شده با فرموکرزول و نقایص مینایی دندانهای جانشین آنها ارتباط وجود دارد^(۳) و با مدل‌های حیوانی مشخص شد که فرموکرزول موتازن و آرثرون است.^(۴)

با توجه به عوارض لوکالیزه و سیستمیک فرموکرزول، جایگزینی این ماده با دارویی دیگر ضروری به نظر

پالپوتومی یکی از معمولترین درمانهایی است که در دندانپزشکی کودکان انجام می‌گیرد.^(۱) پالپوتومی عبارتست از برداشتن پالپ قسمت تاجی و قرار دادن یک ماده دارویی^(۲)، ماده‌ای که در این درمان به کار می‌رود باید باکتریسیدال بوده و به نسج پالپی و ساختمانهای اطراف آسیبی وارد نکند و همچنین موجب ترمیم و بهبود پالپ رادیکولار گشته یا مانع التهاب آن شود. این ماده نباید با تحلیل فیزیولوژیک ریشه تداخلی داشته باشد.

داروهای مختلفی در پالپوتومی مورد استفاده قرار می‌گیرد که معمولترین آنها فرموکرزول می‌باشد^(۳-۴) میزان موفقیت درمان با فرموکرزول ۹۷٪-۹۰٪ گزارش شده است.^(۵)

می‌شد هفت کودک (سه دختر و چهار پسر) بین سالین هفت سال تا هشت سال و ده ماه متوسط هشت سال و یک ماه انتخاب شدند (در یک کودک چهار دندان کائین تحت درمان قرار گرفت). در این مطالعه ۱۶ دندان کائین (هشت جفت) انتخاب شده و در دو گروه شاهد و تجربی قرار گرفتند. تاج این دندانها سالم بوده و تحلیل فیزیولوژیک ریشه حداقل تا یک سوم اپیکالی مشاهده می‌شد. برای بررسی وضعیت ریشه دندانها از رادیوگرافی O.P.G بیمار که جهت درمان ارتودنسی تهیه شده بود استفاده گردید. در هر کودک یک دندان به طور تصادفی به عنوان تجربی و دندان قرینه آن به عنوان شاهد در نظر گرفته شد. در هر مورد ابتدا بی‌حسی موضعی داده و بعد از برداشتن سقف پالپ چمن، نسج پالپ قطع شد و بعد از شستشوی کامل حفره با سالین در گروه تجربی پنبه آغشته به سولفات فریک (Ultradent, USA) به مدت ۱۵ ثانیه (Astringedent) ۱۵/۵٪ قرار گرفت. سپس اتاق پالپ با آب شسته و با پنبه خشک شد و بعد از قرار دادن خمیر زینک اکساید اوژنل دندان با گلاس آینومر ترمیم گردید. در گروه شاهد بعد از ایجاد هموستاز اولیه پنبه آغشته به فرموکرزول (Produits dentaire S.S.A Switzerland) به مدت پنج دقیقه قرار گرفت و بعد از قرار دادن خمیر زینک اکساید اوژنل دندان با گلاس آینومر ترمیم گردید. در هر دو گروه پس از اتمام درمان پالپوتومی، زمان خارج شدن دندان مشخص گردید. هشت دندان (چهار جفت) به طور تصادفی بعد از یک ماه و هشت دندان دیگر (چهار جفت) بعد از دو ماه خارج شد. هر گروه شامل دندانهای قرینه شاهد و تجربی یک فک بودند. دندان بعد از خارج شدن بلافارسله در فرمالین خنثی ۱۰٪ قرار گرفت سپس نمونه در محلول اسید فرمیک ۱۰٪ قرار داده شد و بعد از مراحل لابراتواری و رنگ‌آمیزی E & H جهت مطالعه آماده گردید. تغییرات مورد مطالعه شامل وجود التهاب، نکروز، آبسه و تحلیل داخلی و تشکیل برج عاجی بود.

التهاب با معیار تغییر یافته Morsted و همکاران ارزیابی گردید.^(۳)

-

هیچ یا خفیف

می‌رسد.^(۱۱-۱۰) سولفات فریک به علت خاصیت هموستاتیک و پاسخ مطلوب پالپی به آن می‌تواند جانشین مناسبی برای فرموکرزول در پالپوتومی دندانهای شیری باشد. سولفات فریک هموراژی پالپ را کنترل می‌کند و مشکلات معمول در تشکیل لخته وجود ندارد و احتمال التهاب و تحلیل داخلی نسج پالپ باقیمانده به حداقل می‌رسد.^(۱۲)

در مطالعات متعدد موفقیت کلینیکی و رادیوگرافیک سولفات فریک در پالپوتومی دندانهای شیری مورد بررسی قرار گرفته و طبق نتایج بعضی از این مطالعات سولفات فریک می‌تواند به جای فرموکرزول مورد استفاده قرار گیرد.^(۱۳)

مطالعه Burnett و همکاران نشان می‌دهد که در پیگیری طولانی مدت احتمال موفقیت فرموکروزول بیشتر از سولفات فریک است.^(۱۹) و نخجوانی و همکاران با مطالعه خود دریافتند که علی‌رغم سمتیت کمتر سولفات فریک که این ماده را به عنوان جانشین فرموکروزول مطرح می‌کند، مطالعات طولانی مدت تری لازم می‌باشد.^(۲۰) در بعضی مطالعات نیز وضعیت پالپ متعاقب پالپوتومی با فرموکروزول و سولفات فریک از نظر هیستولوژیک مورد ارزیابی قرار گرفته است.

و همکاران با بررسی هیستولوژیک پالپ دندانهای Anna Mيمون و Cotes و همکاران با انجام مطالعه‌ای بر روی دندانهای خرگوش دریافتند که از نظر التهاب و برج عاجی بین دو گروه تفاوتی وجود ندارد.^(۱۳)

در پالپوتومی دندانهای میمون با سولفات فریک و کلسمیم هیدروکساید دریافت که تشکیل برج عاجی در گروه سولفات فریک بیشتر است.^(۱۲) هدف از این مطالعه ارزیابی هیستولوژیک پالپ دندانهای شیری بعد از پالپوتومی با سولفات فریک و فرموکرزول می‌باشد.

روش بررسی

در این مطالعه تجربی از کودکانی که در بهار و تابستان سال ۸۳ به بخش کودکان دانشکده دندانپزشکی دانشگاه شاهد و کلینیک تخصصی شهید منظیری مراجعه کرده بودند و دندانهای کائین قرینه آنها بایستی به دلیل ارتودنسی خارج

۱- متوسط- شدید

۳- نکروز

۴- آبسه پری رادیکولار و اینتررادیکولار

۵- تحلیل داخلی

داده‌ها با آزمون Wilcoxon آنالیز شدند.

(P>0/05)

در هیچ دندانی از گروه سولفات فریک نکروز دیده نشد و در

چهار دندان از گروه فرمونکرزول نکروز وجود داشت و بین

دو گروه از نظر نکروز اختلاف معنی داری وجود داشت.

(P<0/05)

در یک دندان از گروه سولفات فریک تحلیل داخلی دیده شد

و هیچ دندانی در گروه فرمونکرزول دچار تحلیل داخلی نبود

(جدول ۱). آزمون Wilcoxon نشان داد که از نظر آبسه و

تحلیل داخلی بین دو گروه تفاوت معنی داری وجود ندارد

(P>0/05).

در یک دندان از گروه فرمونکرزول و یک دندان از گروه

سولفات فریک بایع عاجی دیده شد.

یافته‌ها

در گروه سولفات فریک در دو دندان التهاب وجود نداشت یا

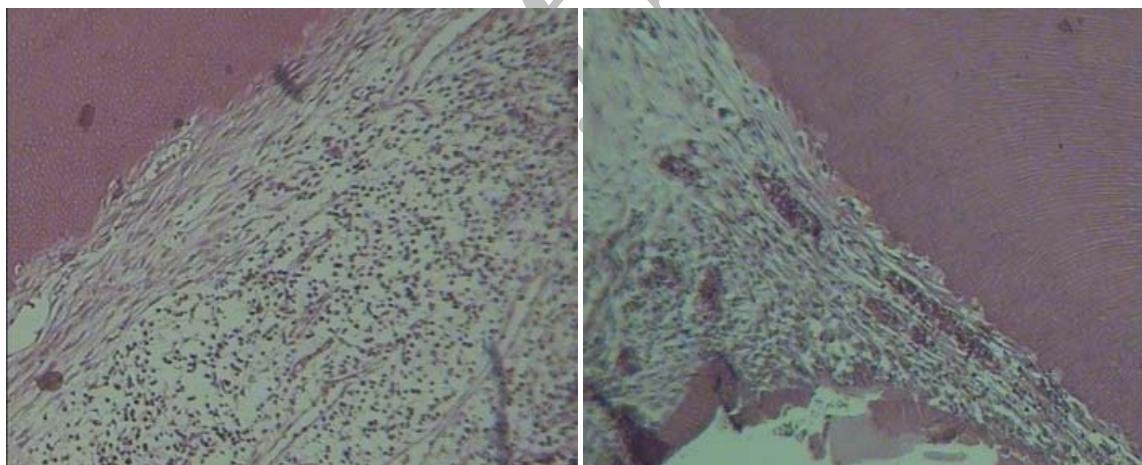
کم بود و دو دندان التهاب متوسط و دو دندان التهاب شدید

نشان دادند. در گروه فرمونکرزول در سه دندان التهاب شدید

دیده شد. (شکل ۱) در هیچ دندانی التهاب خفیف و متوسط

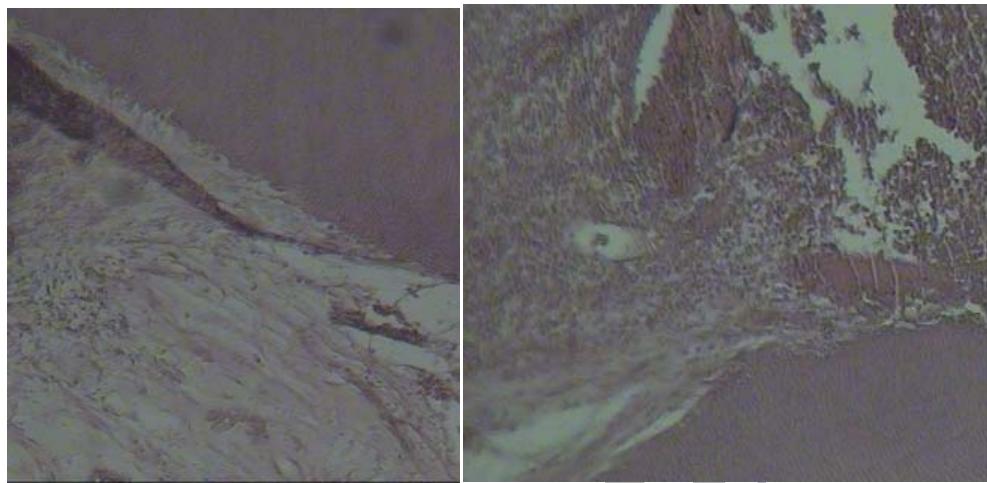
دیده نشد با آزمون Wilcoxon مشخص گردید که از

نظر التهاب تفاوت معنی داری بین دو گروه وجود ندارد

شکل ۱: تحلیل داخلی و التهاب شدید یک ماه بعد از درمان با فرمونکرزول (H&E $\times 3$) (H&E $\times 10$)

جدول ۱: نتایج تغییرات بافتی دندانهای شاهد و تجربی

میزان التهاب	کل	سولفات فریک	فرمونکرزول	
هیچ یا کم	(٪۱۲/۵)	۲	(٪۲۵)	۲
متوفی	(٪۱۲/۵)	۲	(٪۲۰)	۲
شدید	(٪۳۱/۲۵)	۲	(٪۲۰)	۲
نکروز	(٪۲۵)	۲	(٪)	۰
آبسه	(٪۱۲/۵)	۲	(٪۱۲/۵)	۱
تحلیل داخلی	(٪۶/۲۵)	۱	(٪۱۲/۵)	۱
کل	(٪۱۰۰)	۱۶	(٪۱۰۰)	۸

شکل ۲: تشکیل بریج عاجی دو ماه پس از درمان با سولفات فریک ($H\&E \times 10$) ($H\&E \times 30$)

بحث

Landau در سال ۱۹۸۸ با بررسی هیستولوژیک پالپ دندان می‌مون بعد از پالپوتومی با سولفات فریک و کلسیم هیدروکساید دریافت که بعد از دو ماه تشکیل بریج عاجی در گروه سولفات فریک بیشتر است.

در مورد سولفات فریک که یک ماده شیمیایی آبدیمی است مشکلات لخته وجود ندارد و احتمال التهاب مزمن و تحلیل داخلی کم می‌شود و بنابراین احتمال تشکیل بریج عاجی بیشتر است.

نکته دیگر پاسخ طولانی‌مدت پالپ به تکنیک و ماده درمانی می‌باشد. در مطالعه حاضر نیمی از دندانها بعد از یک ماه و نیم دیگر بعد از دو ماه تحت بررسی قرار گرفتند، احتمال دارد در پیگیری طولانی‌مدت‌تر در تشکیل بریج عاجی تغییراتی دیده شود.

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که از نظر نکروز بین دو ماده سولفات فریک و فرموکرزول تفاوت معنی‌داری وجود دارد. در چهار دندان از گروه فرموکرزول نکروز دیده شد و هیچ دندانی از گروه سولفات فریک عالیم نکروز را نشان نداد. یکی از معایب فرموکرزول آن است که در پالپ تحت درمان با این ماده التهاب مزمن و نکروز دیده می‌شود^(۶) در صورتی که در درمان با سولفات فریک با تشکیل لخته، حیات پالپ حفظ می‌شود.

فرموکرزول معمولترین دارویی است که در پالپوتومی دندانهای شیری به کار می‌رود و موفقیت کلینیکی آن ۷۰-۷۷٪ گزارش شده است.^(۵) اما در مطالعات متعددی که پالپ پس از پالپوتومی از نظر هیستولوژیک بررسی شده عوارض جانبی این ماده مشخص گردیده است^(۶، ۹) و به جهت همین عوارض لازم است آلترناتیوهای فرموکرزول در درمان پالپوتومی دندانهای شیری مورد ارزیابی قرار گیرد. در این مطالعه اثرات هیستولوژیک سولفات فریک و فرموکرزول بر پالپ دندانهای کائین شیری کودکان بعد از پالپوتومی با این دو ماده مورد ارزیابی قرار گرفته است. سولفات‌فریک که در کنترل خونریزی در درمان اندو و کثار زدن لثه قبل از قالب‌گیری^(۱۳) به کار می‌رود می‌تواند به عنوان جایگزین فرموکرزول بر پالپ دندانهای کائین شیری کودکان بعد از پالپوتومی با این دو ماده مورد ارزیابی قرار گیرد. براساس نتایج این بررسی از نظر التهاب و آبسه و تحلیل داخلی بین دو گروه تفاوت معنی‌داری وجود نداشت. Cotes و Anna همین نتایج رسیدند.^(۳، ۱) در مطالعه حاضر در هر گروه یک مورد تشکیل بریج عاجی دیده شد. Cotes و Anna نیز در مطالعات جداگانه‌ای در این زمینه به از نظر تشکیل بریج عاجی تفاوت معنی‌داری بین دو گروه وجود ندارد.

نتیجه‌گیری

براساس نتایج این مطالعه می‌توان در پالپوتومی دندانهای شیری به جای فرموکرزول از سولفات فریک استفاده کرد.

تشکر و قدردانی

این مطالعه با حمایت مالی معاونت پژوهشی دانشگاه شاهد به انجام رسید که بدین وسیله تشكیر و قدردانی می‌گردد.

در مطالعه حاضر وضعیت پالپ دندانهای شیری انسان متعاقب پالپوتومی با فرموکرزول و سولفات فریک مورد بررسی هیستوپاتولوژیک قرار گرفت. سایر مطالعات در این زمینه بر روی حیوان انجام شده است و تفاوت پالپ دندان شیری انسان و پالپ دندان حیوان می‌تواند مسئول قسمتی از اختلافات مطالعه حاضر با سایر مطالعات باشد.

REFERENCES

1. Cotes O, Boj JR, Carreras M. Pulpal tissue reaction to formocresol vs ferric sulfate in pulpotomized teeth. *J Clin Den.* 1997 Spring;21(3):247-53.
2. American Academy of Pediatric Dentistry. Reference manual guidelines for pulp therapy for primary and young permanent teeth. *Pediat Dent.* 1999;21:62.
3. Anna B, Fuks CD. Response to ferric sulfate, diluted formocresol and IRM in pulpotomized primary baboon teeth. *J Dent Child.* 1997 Jul-Aug;64(4):254-259.
4. Anna B, Fuks. Palptherapy for the primary dentition. In: Pinkham JR, Casamassimo PS, Fields JR, Tigue MC, Nowak DJ: *Pediatric Dentistry Infancy Through Adolescence*. 3rd ed. Philadelphia: W.B. Saunders Co; 1999, Chap 22:350.
5. Rolling I, Thylstrup A: Three year clinical follow up study of pulpotomized primary molars treated with the formocresol technique. *Scad J Dent Res.* 1975 Mar;83(2):47-53.
6. Langeland LK, Dowden W, Langeland K. Formocresol, mummification, "tissue disintegration, microbes, inflammation, resorption and apposition. *J Dent Res.* 1976;55: (Special Issue) abstract 268.
7. Pashley EL, Myers DR, Pashley DH. Systemic distribution of 14c- formaldehyde from formocresol treated pulpotomy sites. *J Dent Res.* 1980 Mar;59(3):602-8.
8. Pruhs RJ, Olen GA, Sharma PS. Relationship between formocresol pulpotomies on primary teeth and enamel defects on their permanents successors. *J Am Dent Assoc.* 1977 Apr;94(4):698-700.
9. Myers DR, Pashaly DH, Whitford GM. Tissue changes induced by the absorption of formocresol from pulpotomy sites in dog. *Pediat Dent.* 1983 Mar;5(1):6-8.
10. Garcia – Godoy F. Penetration and pulpal response by two concentration of formocresol using two methods of application . *J Pedod.* 1981 Winter;5(2):102-35.
11. Messer LB, Cline JT, Korf NW. Longterm effects of primary pulpotomies on succedaneous bicuspids. *J Dent Res.* 1980 Feb;59(2):116-23.
12. Landau MJ, Johnson DC. Pulpal responses to ferric sulfate in monkey. *Am Dent Res, Abstract* 1989:822.
13. Fei AL, Udin RD, Johnson R. A clinical study of ferric sulfate as a pulpotomy agent in primary teeth. *Pediatr Dent* 1991 Nov-Dec;13(6):327-32.

14. Fuks AB, Holan G, Davis JM, Eidelman E. Ferric sulfate versus dilute formocresol in pulpotomized primary molars. *Ped Dent.* 1997 Jul-Aug;19(5):327-30.
15. Smith NL, Seale NS, Nunn ME. Ferric sulfate pulpotomy molars, A retrospective study. *Ped Dent.* 2000 May-Jun; 22(3):192-9.
16. Ibricevice H, AL-Jame Q. Ferric sulfate as pulpotomy agent in primary teeth. *J Cli Ped Dent.* 2000 Summer; 24(4):259-72.
۱۷. حقگو، ر. بررسی مقایسه ای اثرات کلینیکی و رادیوگرافیک سولفات فریک و فرموکرزول در پالپوتومی دندانهای شیری کودکان. *مجله دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی* ۱۳۸۴؛ ۲۲(۲):۲۴۹-۲۵۵.
18. Ibricevis H, Al-Jame Q. Ferric sulfate and formocresol in pulpotomy molars. *Eur J Ped.* 2003 Mar;4(1):18-32.
19. Burnett S, Walker J. Comparison of ferric sulfate and a combination of ferric sulfate/ formocresol in primary tooth vital pulpotoomies. *J Dent Child.* 2002 Jan-Apr;69(1):44-8,12.
۲۰. نخجوانی برادران، ی؛ میقانی، ق؛ اخوان، م. بررسی تغییرات بالینی و پرتونگاری پالپوتومی با سولفات آهن و فرموکرزول در مولارهای شیری. *مجله دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران* ۱۳۸۲؛ ۱۷(۲):۵۳-۶۲.